

TRUMPIEJI JUOZO MILTINIO FONDO RANKRAŠČIŲ ĮRAŠAI

ANGELĖ MIKELINSKAITĖ

Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešosios bibliotekos

Juozo Miltinio palikimo studijų centras, Algirdo g. 54–19, LT-36107 Panevėžys, Lietuva.

El. paštas a.mikelinskaite@gmail.com

Straipsnyje pristatomi ir apžvelgiami režisieriaus Juozo Miltinio (1907–1994) rankraštinio fondo trumpieji įrašai. Remiantis mažųjų literatūros formų klasifikavimo sistema, šie trumpieji įrašai sisteminami ir klasifikuojami pagal juose fiksuojamos informacijos paskirtį (tematiką) ir turinį. Analizuojant trumpuosius režisieriaus fondo įrašus, atskleidžiamas asmenybės savitumas, istorinis laikotarpis, socialinis ir kultūrinis kontekstas, kuriame jie ir buvo užfiksuoti bei funkcionavo.

REIKŠMINIAI ŽODŽIAI: trumpieji įrašai, įrašų klasifikacija, Juozas Miltinis, rankraštinis fondas.

Siekiant pristatyti trumpuosius režisieriaus fondo įrašus (o tai sudaro nemenką rankraštinio J. Miltinio fondo palikimo dalį), pirmiausia reikėtų priminti šio fondo atsiradimo Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešojoje bibliotekoje (toliau – biblioteka) istoriją. Mirus režisieriui Juozui Miltiniui (1907–1994), bibliotekai (toliau – PAVB) atiteko jo palikimas: knygų kolekcija, meno kūriniai (juos paliko testamentu), įvairialypis ir gausus rankraštinis paveldas (juos bibliotekai perdavė aktorius Vaclovas Blėdis). Režisieriaus palikimas dabar saugomas Juozo Miltinio palikimo studijų centre (įkurtas 1996 m., vienas iš bibliotekos skyrių).

Šioje vertingoje rankraščių kolekciijoje, kuri saugoma ir tyrinėjama, šalia kitų rankraštinio rinkinio dokumentų: laiškų, meno kūrinių, reprodukcijų, atvirukų, vertimų, konspektų, nemažą dalį sudaro įvairūs užrašų lapeliai, kuriuose paties režisieriaus ranka įrašyta trumpa, lakoniška in-

formacija. Tokie J. Miltonio ranka rašyti ir plačiau nežinomi trumpi tekstai funkcionuoja tik kaip retkarčiais panaudojama, režisieriaus gyvenimo faktams papildyti skirta iliustracinė medžiaga. Toliau apžvelgiant trumpuosius Juozo Miltonio fondo įrašus kaip režisieriaus gyvenimo rašytinės kultūros faktą, bus pabrėžiama funkcinė jų paskirtis. Be to, šie įrašai yra rankraštinio režisieriaus palikimo dalis, kuri atskleidžia jo įpročius, reikšmingas datas, įvykius, pomėgius ir požiūrį į gyvenamąją aplinką, todėl yra svarbūs ir kaip rašytinės kultūros, ir kaip juos rašiusio asmens epochos konteksto atspindys.

Įrašas, arba užrašas ant daikto, dažniausiai vadinamas lotynišku atitikmeniu *inskripcija*, kuri Visuotinėje lietuvių enciklopedijoje apibrėžiama kaip „sen[ovės] Rytų, antikos, vid[urinių] amžių užrašas ant paminklų, šventyklų sienų, varpų, monetų, medalionų, akmens, metalo, molio, kaulo, medžio ar [kito] dirbinio“ arba „įrašas sen.[uose] dokumentuose ir laiškuose, nurodantis adresato vardą ir titulą, dažn.[iausiai] susijęs su sveikinimo tekstu (lot. *salutatio*) ar dokumento galiojimo terminu“¹. Matyti, kad įrašai Juozo Miltonio rankraščiuose fiksuoti įvairiais tikslais, o jų tekstai skirti naudoti privačioje ar labai artimoje aplinkoje, nes yra be galo įdomūs, saviti, skirtingi ir nevienalyčiai. Pabrėžtina, kad, aptariant tokio pobūdžio įrašus, skirtus asmeniniams ar naudojimo siauroje aplinkoje tikslams, neišvengiamai atsiranda nesklaidumų dėl šių formų įvardijimo ir apibrėžties. Eglė Patiejūnienė inskripcijų ir epigrafų tyrinėjimuose *Brevitas ornata...* kaip vieną iš „pačių mažiausių literatūros formų“ apibrėžia ne tik įrašus, bet į atskirą grupę išskiria ir inskripcijas, „laikytinas ne literatūrinėmis, bet grynai informacinėmis“². Reikia pastebėti, kad tie įrašai „turėjo labai aiškia praktinę paskirtį – padėdavo atpažinti atvaizdą, kuris, išpaustas apdaro odoje arba išraižytas metalinėje plokštelėje, dažniausia nebūdavo ryškus“³. Šis teiginys papildoma ankstesnę įrašo termino apibrėžimą.

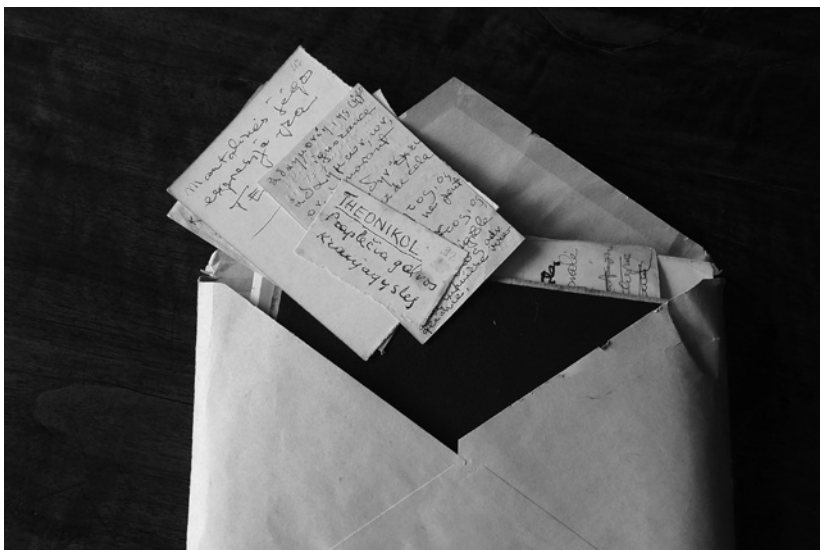
Tačiau trumpuose Juozo Miltonio rankraštyno įrašuose išliko daug įvairesnių tekstų, tad juos pristatant, būtina atsizvelgti į jų pobūdį bei spe-

1 *Visuotinė lietuvių enciklopedija*. T. 8. Vilnius, 2005, p. 149.

2 PATIEJŪNIENĖ, Eglė. Inskripcijos ir epigrafai. Iš *PATIEJŪNIENĖ, Eglė Brevitas ornata: mažosios literatūros formos XVI–XVII amžiaus Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės spaudiniuose*. Vilnius, 1998, p. 229.

3 Ten pat, p. 235.

cifiką. Laikantis požiūrio, kad šios fragmentiškos inskripcijos režisieriaus fiksuotos asmeniniais tikslais, jos toliau bus aptariamoms kaip trumpieji įrašai. Reikia atkreipti dėmesį į įdomų faktą, kad režisieriui toks informacijos fiksavimo būdas buvo tapęs savotišku įpročiu, – tai liudija daugybė išlikusių pavienių šio privačios raštijos būdo ženklų – įvairaus formato, spalvos, paskirties objektų, ne tik popieriaus lapelių (paklijuotų plastikinų lentelių ir kita).

Įvairūs Juozo Miltinio trumpųjų įrašų fragmentai, pasižymėti apie 1974-uosius metus.
PAVB JMPSC, f. JM-172.

Režisierius Juozas Miltinis šiuose lapeliuose fiksavo sentencijas, užsienio kalbų žodžius, su teatru (apskritai su kultūra) susijusias mintis, namų ūkio informaciją – įvykius ar faktus. Tuose lapeliuose buvo užrašoma ir tokia asmeninio pobūdžio informacija kaip priminimas apsilankyti pas gydytoją (ir pas odontologą), nepamiršti išgerti vaistų, reguliariai maitintis. Tai būdinga paskutinių gyvenimo metų įrašams.

J. Miltinio fonde saugomus trumpuosius įrašus galima būtų sugrupuoti taip: aiškinamieji mokomieji, sentenciniai, ūkiniai (kasdienio gyvenimo)

ir profesiniai (toks sąlygiškas jų skirstymas pateiktas tam, kad susidarytų aiškesnis vaizdas apie juose sukauptą informaciją, ir kad toliau juos tyrinėjant bei aptariant nekiltų neaiškumų). Kaip jau minėta, trumpieji J. Miltinio fondo įrašai sugrupuoti, atsižvelgiant į juose fiksuojamo informacinio teksto turinio ypatumus ir tematiką, mažųjų literatūros formų klasifikavimo sistemą, kurią pateikė Veronika Gerliakienė, ištyrusi trumpuosius Vilniaus bažnyčių įrašus⁴. Nors šia klasifikacija siūloma remtis nagrinėjant bažnytinius įrašus, ja galima pasinaudoti ir analizuojant trumpuosius Juozo Miltinio fondo įrašus, juolab kad šie tekstai atsirado ir gyvavo privačioje rašytinėje J. Miltinio erdvėje.

Remiantis įrašų klasifikacija, pirmajai grupei – aiškinamiesiems mokomiesiems įrašams – galima būtų priskirti tuos trumpuosius J. Miltinio fondo įrašus, kuriuose pateikta tam tikra informacija (dažniausiai svetimų kalbų žodžiai) paaiškina „kūrėjo sumanymą“, o tai „padeda išvengti klaidingų interpretacijų“⁵. Pateikiamas ir jų vertimas į gimtąją kalbą. Tokio pobūdžio trumpųjų įrašų tekstams neabejotinai priklauso lapeliai, kuriuose užrašyti skirtingų svetimų kalbų žodžiai ir kurių paskirtis – įtvirtinti kalbos žinias. Pavyzdys galėtų būti vienas iš lapelių, kuriame režisierius įrašė tokią sentenciją: „Languages at first consisted of simple elements, of monosyllabic roots“ (liet. *kalbas iš pradžių sudarė paprasti elementai iš viensikiemenių šaknų* (Cassirer)). Toliau rašoma: „The words are mere chance symbols“ (liet. *žodžiai yra tik paprasčiausi simboliai*)⁶. Remiantis pateikta klasifikacija, matyti, kad šis įrašas priskirtinas sentencinių įrašų grupei. Kita vertus, čia kalbama apie kalbos vienetų santykį su kalbos ženklais ir simboliais, išsakomas požiūris į kalbą, esminį jos pagrindą, pateikiamas kalbos sandaros modelis.

Kalbai mokytis, kalbinėms žinioms įtvirtinti kitame lapelyje užrašyti keli bendrašakniai lotynų kalbos žodžiai, kurie verčiami į vokiečių, paskui

4 GERLIAKIENĖ, Veronika. Trumpieji Vilniaus bažnyčių įrašai: klasifikacijos ir apibrėžties problemos. Iš *Literatūra*, 2004, t. 46(3), p. 99–106.

5 PATIEJŪNIENĖ, Eglė. Inskripcijos ir epigrafai. Iš *PATIEJŪNIENĖ, Eglė. Brevitas ornata: mažosios literatūros formos XVI–XVII amžiaus Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės spaudiniuose*. Vilnius, 1998, p. 235.

6 MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai* [Panevėžys], [Apie 1960, 1975–1980]. Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešoji biblioteka (toliau – PAVB), Juozo Miltinio palikimo studijų centras (toliau – JMPSC), f. JM – 143, p. 517.

į lietuvių kalbas (pvz.: „*oblecto*“ – *džiuginti, linksminti*; „*ergotzen*“ – *džiuginti*) ir pateikiamos jų reikšmės⁷. Kai kur kitos kalbos žodžiai verčiami tiesiai į lietuvių kalbą, taip pat pateikiamos visos žinomos jų reikšmės.

Žvelgiant į išlikusius, Juozo Miltinio fonde saugomus užrašų lapelius, kuriuose užfiksuota atskirų žodžių ar posakių, išryškėja nuoseklus režisieriaus kalbų mokymosi būdas ir metodika. J. Miltinis ne tik išsirašo atskirus žodžius ir būdingesnius kalbai posakius ant specialiai tam skirtų lapelių ir pasižymi iš kelių žodžių sudarytus junginius, bet ir pats juos jungia semantiniu aspektu. Atidžiau patyrinėjus šiuos įrašus, matyti, kad režisierius perskaitytam ar rastam žodžiui lietuviško atitikmens ieškojo, remdamasis semantine ir gramatine reikšmėmis (ieškojo tokio, kuris galėtų tiksliausiai perteikti termino reikšmę ar jį paaiškinti).

Režisieriaus, studijuojančio kalbas (tai jis darė visą gyvenimą), metodikoje galima išskirti dar vieną jam būdingą kalbos mokymosi būdą – pasitelkti įvairias sąsajas ir palyginimus (kai pateikiami sinonimiški terminai, o šalia jų prirašomas lietuviškas atitikmuo). Pavyzdys būtų pasižymėti žodžiai lotynų kalba, kaip antai: *aetas, atis [evitas]* – „gyvenimo laikas, amžius, metai“; *ab initio aetatis* – „nuo vaikystės, tam tikro amžiaus žmonės, karta, laikotarpis“; *dura aetas* – „žiaurus amžius“; *aurea aetas* – „aukso amžius“⁸. Įdomu pastebėti, kad mokydamasis kalbų, J. Miltinis užsirašydavo pavienius žodžius, pabraukdavo juos ir bandė tiesiogiai tą žodį susieti su pagal reikšmę tinkamais posakiais. Tokie lapeliai, kuriuose įrašyti svetimų kalbų žodžiai, – savotiškas kalbų mokymosi procesas, būdingas J. Miltiniui.

Kita aptariamų režisieriaus fondo įrašų grupė – sentenciniai įrašai. Šiai grupei priskiriami trumpi, glausti, kartais sąmojingi, o kartais ir reminiscencinius apmąstymus perteikiantys įrašai. Štai kad ir tokia sentencija: „There is not past, is only memory, there s no present, only a sense of consciousness. The future is nevert talk about“ (liet. *Nėra praeities, yra*

7 MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai*, [Panevėžys], [Apie 1960, 1975–1980]. PAVB, JMPSC, f. JM – 143, p. 513.

8 MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai: mintys apie teatrą režisūrą, meną*, [Panevėžys], [Apie 1974]. PAVB, JMPSC, f. JM – 167, p. 2.

Paskutinių Juozo Miltinio (1907–1994) gyvenimo metų įrašai.
PAVB JMPSC, f. JM-163.

tik atmintis, nėra dabarties, yra tik suvokimas. Apie ateitį nekalbama⁹. Čia kalbama apie tai, kad svarbiausias tikslas – atmintis ir sąmoningumas, dėl kurių išlieka reikšmingi įvykiai. Kitas įrašas toks: „Intelektas yra sugebėjimas *a priori* susieti vaizdinių įvairovę ir subordinuoti ją percepcijos veningumui“¹⁰. Ši sentencija, kaip galima numanyti, yra paties režisieriaus filosofinių apmąstymų neseniai perskaičius tekstą išdava. Dar viename įrašė šalia prancūzų kalba užrašytų žodžių kalbama apie poelgių įvairumą ir vaizduotės ribotumą: „Mūsų vaizduotės sukurtų sprendimų skaičius niekad neprilygs beribei žmonių poelgių įvairovei“¹¹. Iš braižo galima nustatyti, kad šios mintys užrašytos dar tada, kai nestokota kūrybinės energijos,

9 MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai*, [Panevėžys], [Apie 1960, 1975–1980]. PAVB, JMPSC, f. JM – 143, p. 517.

10 MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai*, [Panevėžys], [Apie 1960, 1975–1980]. PAVB, JMPSC, f. JM – 143, p. 502.

11 MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai*, [Panevėžys], [Apie 1960, 1975–1980]. PAVB, JMPSC, f. JM – 143, p. 504.

turėta ateities planų. Įrašuose išryškėja režisieriaus erudicija, vaizduotės lakumas, filosofinis požiūris į gyvenimą.

Gyvenimo saulėlydyje režisierių užplūdę jau kitokios mintys, greičiau gal net egzistenciniai klausimai pinasi su apmąstymais, pavyzdžiui: „Karštinčius tu ar dar veiklinčius? Ar kančia jungiasi su svaiginimu? Kas kenčia ir kas svaigsta?“ Kaip ir pakitusi rašysena, šie įrašai jau liudija didėjančią priešpriešą tarp dvasios ir silpstančio kūno¹², o šalia pateiktas sentencinis apibendrinimas, kad „kančia, jeigu ją ištvėri, yra pati didžiausia patirtis aprėpimo pilnaty“¹³, tik papildo toliau įrašytas mintis. Neatsitiktinai prie J. Miltinio pavardės pažymėti skaičiai „1995 – 1907 = 88“¹⁴. Tai režisieriaus gimimo ir numanoma mirties data. Deja, režisieriui pergudrauti likimo nepavyko, ir tai patvirtina seną tiesą, kad egzistencinė duotybė dažniausiai atsitiktinė – ne žmogus renkasi gyvenimo įvykius, o gyvenimo įvykių seka pasirenka žmogų.

Dar viena J. Miltinio fondo įrašų grupė – įvairūs, su namais, ūkiu ir privačiais asmeniniais reikalais susiję įrašai, pvz.: „Antakalnio ligoninė“; „Berūkščio ligoninė“; „Birželio 30 d. paskutinė diena“; „Rytoj liepos 15 d. Dantys po savaitės“¹⁵ arba „Prancūzų ambasadorius dėžę vyno atsiuntė į ligoninę man Vilniun, raudono sauso vyno. 3 d. liepos sekmadienis“¹⁶. Yra lapelių, kuriuose užrašyti bičiulių, draugų, pažįstamų, gyvenamąjį namą administruojančios įstaigos telefonų numeriai, namų adresai¹⁷. Juose pažymėti ir kiti buičiai reikšmingi dalykai ar priminimai sau, pvz.: „Grįžiu į Panevėžį 7 d. liepos iš Viniaus Berūkščio ligoninės“¹⁸ arba „Užpilti rožių lapai spiritu 9 liepos“¹⁹. Kai kuriuose atsispindi per gyvenimą sukaupta patirtis, įsitikinimai, tokie kaip: „Kavos ir vyno funkcijos žmogaus galvoje ar kūno gyslose susipainioja – tai ir sudiev tvarkele“; „Kava širdį, vynas plaučius reguliuoja“²⁰. Šios grupės įrašuose, skirtingai nei kituose, atsiskleidžia

12 MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai*, [Panevėžys], [1993–1994]. PAVB, JMPSC, f. JM – 163, p. 252-4.

13 MILTINIS, Juozas. *Darbo kalendorius*, [Panevėžys], [1974]. PAVB, JMPSC, f. JM – 172, p. 2.

14 T MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai*, [Panevėžys], [1993–1994]. PAVB, JMPSC, f. JM – 163, p. 2.

15 MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai*, [Panevėžys], [1994]. PAVB, JMPSC, f. JM – 120, p. 3–12.

16 Ten pat, lap. 3–12.

17 Ten pat, lap. 3–12.

18 MILTINIS, Juozas. *Užrašų knygutė*, [Panevėžys], [1994]. PAVB, JMPSC, f. JM – p. 1–2.

19 Ten pat, p. 3–12.

20 MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai*, [Panevėžys], [1994]. PAVB, JMPSC, f. JM – 120, p. 6.

privatus režisieriaus gyvenimas, yra daug informacijos apie jo aplinką, tos aplinkos žmones, jų pomėgius, įpročius, tarpusavio santykius. Kaip matyti, šios grupės įrašai – patys netikėčiausiai, padiriki, mišrūs tekstai, kuriuose pateikta daug su asmens duomenimis susijusios informacijos, todėl juos viešinti ir plačiau aptarti būtų ne tik neetiška, bet ir neleistina.

Iš trumpųjų įrašų gausos būtina išskirti įvairius profesinius užrašus, kuriuos svarbu perduoti kitiems su spektakliu ar teatru susijusiems asmenims: aktoriams, pastatymų dalies vedėjui. Tai galima būtų iliustruoti tokiais pavyzdžiais: „II veiksmas Vac. grėsmė. Žaliūgas turi sąmoningai išsivyti Vacių pabaigoje II veiksmo“ arba „Pradžioje ir pabaigoje durų rakinėjimas. Dar vieno Budinčio režisieriaus prie mikrofono buvimas“ (skirtas direktoriui). Kai kur tokie įrašai atskleidžia ir istorinius faktus: „Pirmoji repeticija 6 gruodžio 1967 Naujuose Teatro Rūmuose mažojoje repeticijų salėje. Pradėta mizanscenuoti R. Lankausko pjesė „Viskas baigsis šiandien“. Baigiant repeticiją 13 val. 45 min. iš Kauno atvyko Rūmų autorius arch. A. Mikėnas“²¹.

Remiantis šiais trumpaisiais įrašais galima dar labiau atskleisti režisieriaus charakterio savybes, jo santykį su trupe, požiūrį į teatro tradiciją (taisykles). Įdomus įrašas, kurį teatre žinojo visi be išimties, – kad režisieriaus kėdė priklauso tik jam pačiam, ir, nesant jo, niekas negali jos užimti: „<...> Režisieriaus kėdė nėra žiūrovinė kėdė – ji jokiu atveju, jokiais aplinkybėmis negali būti užleidinėjama nei ministrui, nei motinai, nei kekšei geradarei, nei materialiniam rėmėjui (mecenatui), nei brangiausiam svečiui ar giminaičiui. Joje sėdi tik pats režisierius arba ji lieka tuščia, nors aplink būtų didžiausia spūstis. Tai apeiginė, hiaratinė kėdė, „pitijos trikojis <...>.“²² Taigi šiose inskripcijose daug informacijos, kuri apibūdina režisierių, profesines ir moralines jo nuostatas. Be to, šios grupės įrašai atveria teatro užkuliusius, kūrybinių sumanymų, darbo su aktoriais detales (skirtumus), per kurias atsiskleidžia J. Miltinio būdas ir charakterio savybės. Šios grupės įrašuose išsakomas J. Miltinio požiūris ir į kitas meno rūšis: kiną, televiziją.

21 MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapas*, [Panevėžys], 1967. PAVB. JMPSC, f. KV – 21.

22 MILTINIS, Juozas. *Laiškas Vaclovui Blėdžiui* [rankraštis], 1960 10 08 PAVB. JMPSC, f. KV – 19.

Apžvelgus trumpuosius J. Miltinio fondo įrašus galima teigti, kad šios inskripcijos yra privatūs režisieriaus kūriniai, kurie savitai papildo rankraštinių Juozo Miltinio fondo palikimą, be to, atveria įvairialypės režisieriaus asmenybės klodus, padeda pažinti pomėgius, atskleisti požiūrį į gyvenimo reiškinius, suvokti darbo su aktoriais metodus, perprasti mentalinį lauką, kuriame brendo ši asmenybė, ir aplinką. Žinoma, šiuose pavieniuose lapeliuose, kuriuose įvairaus pobūdžio informacija skirta sau, daug atvirumo, impulsyvumo, situatyvumo, todėl juos reikia vertinti kritiškai, bet jie neabejotinai reikšmingi kaip režisieriaus Juozo Miltinio asmenybę ir kūrybinę jo veiklą liudijantys artefaktai, taip pat yra svarbus šaltinis, tyrinėjant asmenybės raišką bei renkant biografinius duomenis.

ŠALTINIAI IR LITERATŪRA

1. GERLIAKIENĖ, Veronika. Trumpieji Vilniaus bažnyčių įrašai: klasifikacijos ir apibrėžties problemos. Iš *Literatūra*, 2004, t. 46 (3), p. 99–106.
2. MILTINIS, Juozas. *Darbo kalendorius*, [Panevėžys], [1974]. Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešoji biblioteka, (toliau – PAVB), JMPSC, f. JM – 172
3. MILTINIS, Juozas. *Laiškas Vaclovui Blėdžiui* [rankraštis], 1960 10 08 PAVB. JMPSC, f. KV – 19.
4. MILTINIS, Juozas. *Užrašų knygutė*, [Panevėžys], [1994]. PAVB, JMPSC, f. JM
5. MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapas*, [Panevėžys], 1967. PAVB. JMPSC, f. KV – 21.
6. MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai* [Panevėžys], [Apie 1960, 1975–1980]. PAVB, JMPSC, f. JM – 143
7. MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai*, [Panevėžys], [1993–1994]. PAVB, JMPSC, f. JM – 163
8. MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai*, [Panevėžys], [1994]. PAVB, JMPSC, f. JM – 120
9. MILTINIS, Juozas. *Užrašų lapeliai: mintys apie teatrą režisūrą, meną*, [Panevėžys], [Apie 1974]. PAVB, JMPSC, f. JM – 167
10. PATIEJŪNIENĖ, Eglė. Inskripcijos ir epigrafai. Iš *Patiejūniėnė, Eglė* Brevitas ornata: mažosios literatūros formos XVI–XVII amžiaus Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės spaudiniuose. Vilnius: LLTI, 1998, p. 229–265
11. Visuotinė lietuvių enciklopedija. T. 8. Vilnius, 2005, p. 149.

THE SHORT JUOZAS MILTINIS MANUSCRIPT FUND INSCRIPTIONS

ANGELĖ MIKELINSKAITĖ

SUMMARY

The article presents an overview of the manuscript fund of director Juozas Miltinis' (1907-1994) short inscriptions. Based on the small literary forms of the classification system, these short inscriptions are systematized and classified according to the recorded information purposes (theme) and content. Analyzing the short inscriptions of the fund, there is disclosed personal identity, historical period, social and cultural context in which they were noted and functioned.